HIERONYMUS
Admont (?), 1. Hälfte 12. Jh.
Seite 121r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26077
Copyright: Admont, Benediktinerstift

flos agri. Et siccatus est fenum. & cecidit flos. quia spe dei
flauit in eo. Vere. fenum est populus. Et siccatum e fenum. cecidit
flos. uerbum autem dei nri stabit in eternum. Lxx. Vox di
centis. Clama. Et dixi. Quid clamabo. Omnis caro fenum. &
omnis gla hominis. quia flos feni. Arui fenum. & cecidit
flos. qa spe di flauit in eo. Vere. fenum est ppls. Et siccatum
e fenum. & cecidit flos. uerbum autem di nri manet in sempi
ternum. Hoc qd asterisci notat. quia spe dei flauit in eo.
uere fenum e ppls arui fenum. cecidit flos. ex hebraico &
theodotionis edicione additum e. Et quo manifestum e uel
a lxx pter missum. uel paulatim scriptor uitio abolitum.
diu & prior & sequens uersus finit in flore. Sup legimus
ypheta dicente. Et audiui uocem dni dicentis. Quem mittam.
& quis ibit ad pplm istum. Et dixi. Ecce ego. mitte me. Et ait.
ade & dic pplo isto. aure audietis. & ñ intellegetis. & uiden
tes uidebitis & ñ uidebitis & reliqua. Ad quam pdicatio
nem dura ypessius. ne dni uoce dicente. clama. timens si
milia. qd clamare debeat sensitat. & a generali incipi
ens. omis caro fenum & omnis gla ei quasi flos feni. pue
nit ad specialem. ut michilominus dicat de pplo. Vere
fenum e ppls. & reuera siqs fragilitatem carnis aspiciat
& qd phorarum momenta crescim atq decrescim nec
in eodem manemus statu. ipsum q qd loquim dictamus.
& scribimus de utre nre parte pteruolat. ñ dubitabit
carnem fenum dicere. & glam eius qsi florem feni. siue pra
ta camporum. qui dudum infans subito puer. qui pu
er repente iuuenis. & usq ad senectutem pspacia mu
tatur incerta. & ante se senem intellegit. quam iuuenem
esse mi[illegible]retur. Pulchra mulier. que adolescentulo